

15. nedeľa po Trojici, VP

Stvorené veci svedčia o Bohu

Jób 12,7-10 **No len sa opýtaj zvierat, ony ťa poučia, a vtákov nebeských, a povedia ti, ⁸ alebo krovia zeme, ono ťa poučí, i morské ryby ti budú o tom rozprávať. ⁹ Kto z týchto všetkých nevie, že ruka Hospodínova to urobila? ¹⁰ V Jeho ruke je život všetkého tvorstva i duch každého ľudského tela.**

To, čoho sme tu svedkom, je Jóbova reakcia na svojho priateľa Zofara, ktorý len niekoľko veršov dozadu hovoril so značnou parádou a nadsádzkou o Božej múdrosti. V skutočnosti povedal, že má na Hospodina a Jeho múdrosť veľmi vznešené názory. No v Jóbovej reakcii počujeme, že vlastne nepovedal nič svetoborné. A že názory, ktoré Zofar vyjadril, boli vlastne v tej dobe najbežnejšími predstavami o Bohu. Jób dokonca hovorí, že aj nižšie stvorenia, ako zvieratá, zem, ryby, ho mohli naučiť vedomostiam, ktoré nemal. Aj z ich povahy, vlastností a spôsobu života mohol Jób získať oveľa vyššie poznanie o Hospodínovi, ako zo Zofarových slov.

Asi sme už všetci zažili situáciu, kedy bolo veľmi ťažké vysvetliť ľuďom, ako sa cítíme a čo prežívame. Najmä, ak ľudia okolo nás podliehajú ilúzii, že poznajú všetky správne odpovede a sú schopní vyriešiť každú našu životnú situáciu. Poznáme odpovede ľudí spôsobu: "Ach áno, úplne chápem, čo sa deje." "Hej, človeče, ničomu nerozumieš." „Áno, rozumiem ti.“ „A ty naozaj v tom nevidíš tieto a tieto spojitosti?“ resp. „Mal by si to celé riešiť takto...“

Ak čítame knihu Jób, potom vidíme, že niečo také zrazu poznal aj jej hlavný hrdina. Je pre neho veľmi frustrujúce vysvetliť svojim priateľom seba samého a svoju situáciu. A tak Jób, potom, čo nechal dohovoriť svojho priateľa, nesnaží sa vysvetľovať svoje rozpoloženie, ale ukazuje na svoje poznanie Hospodina a poukazuje na klam všetkých argumentov svojich priateľov, ktoré mu doteraz predložili. Pretože ich argumenty boli typu: "Určite, ak si spravodlivý, budeš požehnaný Bohom. A Božie požehnanie sú dôkazom tvojej spravodlivosti. A pohroma, ktorú zažívaš, je dôkaz tvojej hriešnosti."

Také argumenty poznáme aj my. No **Jób vidí svojho Boha** inak. Vidí Ho **ako toho, o ktorom svedčí celé stvorenie**. A to aj vtedy, keď levy, vlci a panteri prosperujú a obeťami sú jahniatka, kozliatka či gazela. Levi, panteri a vlci sa túlajú po zemi, orol a sup sa z neba vrhá na bezbrannú korisť, a na svete sa darí tým, ktorí robia zlé veci. Aká pozoruhodná ilustrácia priebehu života a udalostí v životoch ľudí a relatívneho stavu zlých a spravodlivých.

Cieľom Jóba je ukázať, že celé stvorenie ukazuje, že odmeny a tresty sa nerozdeľujú podľa charakteru človeka. Pán Boh nedáva istotu a pokoj jemným, krotkým a nevinným a neodstraňuje zúrivých, krvilačných a krutých len preto, že si to tí dobrí želajú. Božie jednanie nie je vždy presné podľa našich predstáv. Ale to, čo **Jób hovorí, je, že duša každého živého tvora na zemi je v Božích rukách. Hovorí o svojej absolútnej závislosti na svojom Bohu. Hovorí o tom, že napriek tomu, že nemá o ňom všetky známosti, dôveruje Mu. Nachádza svojho Boha v celom stvorení a učí sa Ho z neho poznávať.**

Možno, že sme dnes priveľmi pohltení svojim životným príbehom, možno sme tak presvedčení o tom, ako dobre poznáme svojho Boha, že sme zo zreteľa stratili to ostatné nádherné stvorenie, ktoré o Ňom rozpráva dňom nocou. Zablúdili sme sa do seba. Cítíme sa ako všemocní a vševedúci vládci prírody a robíme si s ňou, čo chceme. No pre Jóba bola príroda a život v nej svedectvom o Božej vševládosti.

V liste Kolosenským 1, 16-17 ap. Pavel napísal: „**lebo v Ňom bolo stvorené všetko, čo je na nebesiach aj na zemi, viditeľné aj neviditeľné: tróny, panstvá, kniežatstvá, mocnárstva, všetko je stvorené skrze Neho a pre Neho.** ¹⁷ **On je pred všetkým, a všetko spolu má v Ňom svoje bytie.**“

To, čo sa dozvedáme z Jóbovho svedectva, je, že **sme plne závislí na našom Hospodinovi, príroda, ktorú stvoril, o Ňom svedčí, svedčí o Jeho konaní a o Jeho vševládosti a je pre nás výzvou, aby sme sa učili od nej aj my.** Ako? **Tým, že prijmeme Božie poverenie: podmaňte si zem a panujte nad ňou.** Nie vykorisťujte a ubližujte, nie zneužívajte, nie ničte! Hebr. *Wakibšuha* a *haródim* hovoria v skutočnosti **o láskavej starostlivosti, ktorá zvelaďuje, udržiava, chráni.** Iba keď sa naučíme vidieť vo veciach okolo seba Boží zámer a Božie stvorenie, naučíme sa aj s láskou a pokorou tento zámer prijímať a Božie stvorenie chrániť.

Prijmime aj toto Jóbovo svedectvo ako pozvanie k dnešnej VP. Je to pozvanie do spoločenstva s bratmi a sestrami, s naším Spasiteľom a to uprostred nádherného Božieho daru stvorenia. Amen.